

JEUGDVERBOND DER LAGE LANDEN, gesticht te Loppem op 27 juli 1947, was voortgekomen uit de behoefte aan eigen vormgeving van enkele los van elkaar werkende, spontaan ontstane nationalistische jeugdgroepen en kernen om het maandblad *Vive le Gueux!* (later *De Blauwvoet*) heen. Dit verscheen sinds mei 1947 met een redactie, bestaande uit: Manu Ruys, Rudolf Westerduyn (pseudoniem van R. van Moerkerke), Staf Vermeire en Karel Vanderhaegen (pseudoniem

van Jan Olsen). Het Jeugdverbond werd geleid door een jeugdraad, bestaande uit: Jan Olsen, Rudolf van Moerkerke, Wim de Roy, Staf Vermeire en (later) Staf Verrept.

Het Jeugdverbond der Lage Landen sloot nauw aan bij de oorlogstraditie van Nederland-Eén! (het Diets verzet in de oorlogsjeugdbeweging) en was bijgevolg christelijk en heel-Nederlands georiënteerd. Het uniformhemd was lichtblauw met oranje das (voor meisjes: beige blouse met oranje das). Het Jeugdverbond bestond uit: vendel Artevelde en schaar Katelijne in Gent, Sint-Arnout-vendel en Beatrijs-schaar in Antwerpen, vendel Egmont in Brussel, vendel Bert Claeys in Brugge en verder kernen in verschillende provinciesteden.

Naar aanleiding van verschillen in opvatting en werkwijze gingen een reeks afdelingen afzonderlijk werken onder de naam Algemeen Diets Jeugdverbond (ADJV). In (vooral) West-Vlaanderen ontstond toen het Rodenbach-vendel dat, pogend met het Sint-Arnoutvendel tot eenheid te komen, tot Pasen 1951 onder de benaming Jeugdverbond der Lage Landen voortwerkte en het maandblad Het Pennoen uitgaf. Jan Olsen was hiervan de inspirator, samen met Jaak de Meester, Jan van de Walle, Guido van In, Walter de Decker en Renaat Bogaerts.

Pasen 1951 werd de eenheid hersteld door smelting met het ADJV, dat toen ook met zijn oudere leden meewerkte aan de Heel-Nederlandse Jongerenbeweging, waarvan Het Pennoen de spreekbuis werd, en Jan Olsen, samen met Wim Jorissen, de stuwende kracht.

LITERATUUR: L. Vandenberghe, *De Vlaams-nationale jeugd (vanaf 1934). Historiek en situering* (Studiecentrum voor Jeugdproblematiek Leuven, 1968 - gepolykopieerd).

LJONEL VANDENBERGHE